

Bijbelcommentaar

door E.G.White
Page 1081; blz. 2

Genesis Hoofdstuk 1

Vers 1-3 (Psalm 33:7,10). **Een Reservoir van Middelen.** – God sprak, en Zijn woorden schiepen Zijn werken in de wereld der natuur. Gods schepping is slechts een reservoir van middelen, beschikbaar voor Hem om onmiddellijk naar Zijn welbehagen te gebruiken. (Brief 131, 1897)

Vers 26 **Een Grotere Familie.** – Hoe groot is de oneindige liefde! God schiep de wereld om de hemel te vergroten. Hij verlangt naar een grotere familie van geschapen, denkende wezens. (MS 78, 1901)

Vers 27 **De Mens, een Nieuwe en Aparte Klasse.** – Heel de hemel toonde een diepe en blijde belangstelling in de schepping van de wereld en de mens. Menselijke wezens vormden een nieuwe en aparte klasse. Ze waren geschapen “naar Gods beeld” en het was de bedoeling van de Schepper dat zij de aarde zouden bevolken. (RH 11 febr., 1902)

Vers 29 (Psalm 104:14). **Vruchten in Onze Handen.** – De Heere heeft Zijn leven aan de bomen en wijnstokken van Zijn schepping gegeven. Zijn Woord kan de vruchten van het land doen toenemen of afnemen. Als de mensen hun ogen zouden openen om de relatie te ontdekken tussen de natuur en de God van de natuur, zouden de juiste erkenningen van de macht van de Schepper gehoord worden. Zonder het leven van God zou de natuur dood zijn. Zijn schepping is van Hem afhankelijk. Hij geeft levengevende eigenschappen aan alles wat de natuur voortbrengt. We moeten de bomen, beladen met vruchten, zien als een gave van God, net alsof Hij Zelf ons de vruchten in handen gaf. (MS 114, 1899)

Hoofdstuk 2

Vers 2 **Zeven Letterlijke Dagen.** – De wekelijkse kringloop van zeven letterlijke dagen, zes om te werken en de zevende om te rusten, die bewaard gebleven en door de geschiedenis van de Bijbel heen tot ons gekomen is, vond zijn oorsprong in het grote feit van de eerste zeven dagen (3 SG 90).

Vers 2-3 **Bij de schepping ingesteld.** – De almachtige God had de grondslagen van de aarde gelegd. Hij had de gehele aarde bekleed met een prachtig gewaad en Hij had de aarde gevuld met nuttige dingen voor de mens. Hij had al de wonderen op het land en in de zee geschapen. In zes dagen werd het grote scheppingswerk voltooid. En “*God rustte op de zevende dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had*”. God bekeek met voldoening het werk van Zijn handen. Alles was volmaakt, de Goddelijke Maker waardig. Hij rustte niet als iemand die vermoeid was, maar om te genieten van de voortbrengselen van Zijn wijsheid en Zijn goedheid, en omdat zij blijk gaven van Zijn heerlijkheid. Nadat Hij gerust had op de zevende dag, heiligde God deze dag en zonderde deze af als rustdag voor de mens. In navolging van het voorbeeld van de Schepper, zou de mens op deze heilige dag rusten, zodat, de mens bij het bezien van de hemel en de aarde, zou nadenken over Gods grote

Bijbelcommentaar op Genesis; blz. 2-31

scheppingswerk. De mens zou dan de bewijzen van Gods wijsheid en goedheid zien, zodat die zijn hart met grote liefde en ontzag voor zijn Maker zouden vervullen... God zag, dat het voor de mens noodzakelijk was een Sabbat te hebben, zelfs in het Paradijs. Het was nodig voor hem, dat God één dag van de zeven afzonderde, zodat de mens zijn eigen belangen en zijn eigen streven op zij kon zetten, om zich volledig over te geven aan het overdenken van Gods werken, Zijn macht en Zijn goedheid. De mens had de Sabbat nodig, om zich met meer kracht op God te richten, en dankbaarheid te tonen voor alles, waarin hij zich mocht verblijden in wat hij bezat, daar dit kwam uit de weldoende hand van Zijn Schepper.

Toen de grondslagen van de aarde werden gelegd... werd tevens de grondslag van de Sabbat gelegd. Voor deze instelling moeten we zeer zeker ontzag hebben; die dag werd niet door menselijk gezag ingesteld, noch berust zij op overlevering van mensen. Degene, Die deze dag instelde was de Oude van Dagen, en deze dag werd geboden door Zijn eeuwig Woord. – Bron: Dagboek 'Het geloof waardoor ik leef'

Vers 7 (1 Korinthe 3:9; Handelingen 17:28). **De mens onder Gods Toezicht.** – Het lichaamsgestel van de mens staat onder Gods toezicht; maar het is niet als een klok, die wordt opgewonden en dan maar verder moet lopen. Het hart klopt, de pols blijft kloppen, de ademhaling gaat door, maar heel het wezen staat onder Gods toezicht. *"Gij zijt Gods handwerk, Gods gebouw zijt gij."* In God

Page 1081-1082; blz. 3

leven en bewegen wij ons en zijn wij. Elke harteklop, elke ademhaling is afkomstig van Hem, Die in de neusgaten van Adam de levensadem blies; het is afkomstig van de altijd aanwezige God, de grote IK BEN (R&H, 8 nov., 1898).

(2 Petrus 1:4). **Deelhebbers aan Gods Natuur.** – De Heere schiep de mens uit het stof der aarde. Hij maakte Adam deelhebber aan Zijn leven, Zijn natuur. In hem werd de adem van de Almachtige geblazen, en hij werd een levend wezen. Adam was volmaakt van gedaante - sterk, goed gevormd, rein; hij droeg het beeld van Zijn Maker (MS 102, 1903).

Lichaamskrachten Lang Bewaard Gebleven. – De mens kwam volmaakt in gestel en prachtig van vorm uit de hand van zijn Schepper. Het feit dat hij zesduizend jaar lang het steeds toenemend gewicht van ziekte en misdaad heeft weerstaan, is afdoende bewijs van het uithoudingsvermogen waarmee hij in het begin werd begiftigd (CTBH 7).

Vers 8 **Adam in het Paradijs als Koning Gekroond.** – Adam werd in het Paradijs tot koning gekroond. Hij kreeg heerschappij over alle levende wezens die God had geschapen. De Heere zegende Adam en Eva met een verstand zoals Hij aan geen ander schepsel had gegeven. Hij maakte Adam tot rechtmatig heerser over alle werken van Zijn handen. De mens, geschapen naar Gods beeld, kon de heerlijke werken van God in de natuur overdenken en op prijs stellen (R&H 24 febr. 1874).

Het huis in de hof van Eden – Dit huis (het huis van onze eerste voorouders), dat was verfraaid door de hand van God Zelf, was geen kostbaar paleis. In hun hoogmoed verheugen mensen zich vaak in prachtige, kostbare gebouwen, en zij beroemen zich op de werken van hun eigen handen. Maar God plaatste Adam gewoon in een tuin. Dit was zijn huis. De blauwe hemel was het plafond; de aarde met haar fijne bloempjes en het kleed van levend groen was het tapijt, en de bebladerde takken van de statige bomen vormden het dak. De muren waren behangen met de mooiste versierselen - het eigenhandig werk van de grote Meester-Kunstenaar.

Bijbelcommentaar op Genesis; blz. 2-31

Het was Gods bedoeling, dat de mens zich gelukkig zou voelen in het verzorgen van de geschapen dingen en dat zijn levensbehoeften zouden worden voldaan door het eten van de vruchten van de bomen in de hof. In de omgeving waar het heilig paar vertoefde lag een les besloten, die geldt voor alle tijden nl., dat waar geluk niet wordt gevonden in de bevrediging van hoogmoed en weelde, maar in gemeenschap met God door middel van de natuur, die Hij schiep. Als de mens zich zou openstellen voor een grotere eenvoud en bescheidenheid zou hij veel dichter aan het Goddelijke ideaal beantwoord hebben dat God met de schepping had. Wat zijn bezittingen waard, zelfs die van de rijkste mens, als men ze vergelijkt met de erfenis die aan de vorst Adam werd gegeven?

De Hof van Eden was een voorstelling van datgene, wat God wenste dat de gehele aarde zou worden; en het was Zijn plan, dat als het menselijk gezin zich zou uitbreiden en vermenigvuldigen, zij nog meer woningen zouden vestigen... zoals deze die Hij geschonken had. Zo zou in de loop der tijd de gehele aarde bedekt worden met woningen en scholen, waar de woorden en de werken van God onderwezen zouden worden en waar de leerlingen bekwaam zouden worden om steeds meer en vollediger, door de eindeloze eeuwen heen het licht en de kennis te weerkaatsen van Zijn heerlijkheid. – Bron: Dagboek 'Het geloof waardoor ik leef'

Vers 15 Eden, een Hemel in het Klein. – Adam had in de werken van God in Eden, dat een hemel in het klein was, onderwerpen om over na te denken. God maakte de mens niet slechts om over Zijn heerlijke werken na te denken; daarom gaf Hij hem handen om mee te werken, naast een verstand en hart om na te denken. Als het geluk van de mens uit nietsdoen had bestaan, zou de Schepper aan Adam geen werk hebben gegeven. De mens moest zowel in zijn werk als in overdenken geluk vinden (R&H 24 febr. 1874).

Er ligt een zegen besloten in lichamelijke bezigheid. – Eén van de belangrijkste wetten voor het lichaam is beweging. Ieder orgaan van het lichaam heeft een werk te doen, dat hem is toegewezen. Hoe dit werk uitgevoerd zal worden hangt van de kracht van het orgaan af. De mens krijgt levenskracht wanneer alle organen normaal werken. Stilstand veroorzaakt ziekte en dood. Aan de bewoners van Eden was de zorg van de hof opgedragen “om die te bebouwen en te bewaren”... God gaf de mens werk als een zegen voor hem, waardoor zijn verstand bezig gehouden, zijn lichaam gesterkt en al zijn vermogens ontwikkeld zouden worden. Voor Adam was de meest aangename bezigheid van zijn geheiligde leven om bezig te zijn met zijn verstand en zijn lichaam.

Een evenredige oefening van alle organen en alle eigenschappen van het lichaam is noodzakelijk om ieder orgaan op zijn best te doen werken. Wanneer de hersenen voortdurend in beslag worden genomen, terwijl de andere organen van het lichaam inactief blijven, dan ontstaat er zowel lichamenlijk als verstandelijk een verlies aan kracht. Degenen, die zittend werk verrichten, moeten zodra het weer het toelaat, beweging nemen in de open lucht; zowel in de zomer als in de winter. Wandelen is beter dan fietsen, want als men wandelt worden er meer spieren geoefend. Ook de longen worden gedwongen zich in te spannen, omdat het onmogelijk is in de frisse lucht te wandelen zonder dat de longen zich met frisse lucht vullen. Een diepe ademhaling in de zuivere lucht maakt dat de longen zich vullen met zuurstof, waardoor het bloed zich zuivert. Een dergelijke wandeling geeft het bloed een heldere kleur en maakt, dat het zich als een levengevende stroom naar alle delen van het lichaam verspreidt. Een goede ademhaling kalmeert de zenuwen, wekt de eetlust op

Bijbelcommentaar op Genesis; blz. 2-31

en zorgt voor een goede spijsvertering. Ook geeft zij een gezonde, verkwikkende slaap.

Jezus was een ernstige en verstandige werker. Er heeft nooit onder de mensen een tweede geleefd, die belast was met zoveel verantwoordelijkheden... Toch leefde Hij een gezond leven. Zowel lichamelijk als geestelijk wordt Hij voorgesteld door het Offerlam dat “*onberispelijk en vlekkeloos*” was (1 Petrus 1:19). Zowel naar lichaam als naar geest was Hij een voorbeeld van hetgeen God met de mens voor had, en hij kon dat bereiken door Zijn wetten te gehoorzamen. – Bron: Dagboek 'Het geloof waardoor ik leef'

Vers 16,17 (Genesis 1:26; Jesaja 43:6,7). **Om de Hemel na de Toets Weer te Bevolken.** – God schiep de mens tot Zijn eigen eer, opdat het mensdom na de toets en beproeving één kon worden met het hemels gezin. Het was Gods bedoeling om de hemel opnieuw te bevolken met het menselijk geslacht, als zij zich gehoorzaam zouden tonen aan heel Zijn Woord. Adam moest op de proef worden gesteld om te zien of hij net als de getrouwe engelen gehoorzaam zou zijn, of ongehoorzaam. Als hij de proef zou doorstaan, zou hij zijn kinderen getrouw hebben onderricht. Zijn geest en gedachten zouden zijn geweest als Gods geest en gedachten. Hij zou door God zijn onderricht als Zijn handwerk en gebouw. Zijn karakter zou gevormd zijn naar Gods karakter. (Brief 91, 1900).

Vers 17 (Johannes 8:44; Genesis 3:4). **Zaden des Doods het werk van satan.** Page 1082-1083; blz. 4

tan. – Christus heeft nooit de zaden des doods in het gestel gezaaid. Satan zaaide dit zaad toen hij Adam verzocht tot het eten van de boom der kennis van goed en kwaad, wat ongehoorzaamheid aan God betekende (MS 65, 1899, in F.D. Nichol, Ellen G. White and her Critics).

(Openbaring 13:8). **De Doodstraf Niet Onmiddellijk Voltrokken.** – Adam luisterde naar de woorden van de verzoeker en viel in zonde door toe te geven aan zijn verdachtmakingen. Waarom werd in zijn geval de doodvonnis niet dadelijk voltrokken? - Omdat er een losprijs was gevonden. Gods Eniggeboren Zoon bood vrijwillig aan om de zonde van de mens op Zich te nemen en verzoening te doen voor het gevallen mensdom. Als deze verzoening niet had plaatsgevonden, was er geen vergeving geweest voor de zonde. Als God Adams zonde had vergeven zonder dat er een verzoening had plaatsgevonden, zou de zonde onsterfelijk zijn geworden en met onbeteugelde brutaliteit tot in eeuwigheid hebben bestaan (R&H 23 april, 1901).

Hoofdstuk 3

Vers 1-6 **Opeenvolgende Zondevalen.** – Als het mensdom niet verder was gevallen nadat Adam uit het paradijs was verdreven, zouden we nu in een veel betere lichamelijke, verstandelijke en zedelijke positie verkeren. Maar hoewel de mensen de zondeval van Adam, waaruit zulk een onuitsprekelijke ellende is voortgekomen, betreuren, zijn ze ongehoorzaam aan de duidelijke geboden van God, evenals dat met Adam het geval was, hoewel zijn voorbeeld voor hun ogen staat om hen te waarschuwen, dat ze niet doen zoals hij gedaan heeft in het overtreden van de wet van Jahwe. Het was te wensen geweest dat de mens niet verder was gevallen. Maar er heeft een opeenvolging van zondevalen plaatsgevonden. De mensen willen geen les leren uit de ervaring van Adam. Ze geven toe aan begeerte en hartstocht in duidelijke

Bijbelcommentaar op Genesis; blz. 2-31

overtreding van Gods wet, en treuren tegelijkertijd over Adams overtreding waardoor de zonde in de wereld gekomen is.

Van de dagen van Adam af tot nu toe heeft een opeenvolging van zondevallen plaatsgevonden, de een nog groter dan de vorige, in alle mogelijke misdaden. God heeft geen menselijk geslacht geschapen, dat zoveel gebrek vertoont aan gezondheid, schoonheid en zedelijke kracht als nu in de wereld bestaat. Allerlei kwalen nemen steeds meer toe onder de mensen. Dit was niet door Gods bijzondere voorzienigheid, maar in rechtstreekse tegenspraak met Zijn wil. Dit alles is ontstaan, omdat de mens zich niet heeft gestoord aan de middelen die God heeft gegeven om hem te beschermen tegen het vreselijke kwaad dat er bestaat (R&H. 4 maart 1875).

Vers 1 Satan Gebruikt Werktuigen. – In Eden gebruikte de satan de slang als zijn werktuig. Tegenwoordig maakt hij gebruik van le-

Page 1083; blz. 5

den van het mensdom, en doet zijn best om door alle mogelijke soorten sluwheid en bedrog de weg der gerechtigheid, gebaad voor de verlost des Heeren om die te bewandelen, te versperren (Brief 91, 1900).

Vers 5 Geen Wijziging in satans Werkwijze. – God raadpleegt niet onze mening of voorkeur. Hij weet wat de mensen niet weten, - de toekomstige resultaten van elke gebeurtenis, en daarom moet ons oog op Hem gericht zijn, en niet op werelds voordeel, wat satan ons aanbiedt. Satan zegt ons dat wanneer wij naar hem luisteren, wij een rijke kennis zullen verkrijgen. Gij zult zijn als God, zei hij tegen Eva, als je eet van de boom die God verboden heeft. De toets die Adam en Eva kregen, was heel licht, maar ze konden deze niet doorstaan. Ze waren God ongehoorzaam, en deze zonde opende de sluizen van ellende over onze wereld (MS 50, 1893).

Vers 6 Een Uiterst Milde Toets Gegeven. – Met diepe belangstelling sloeg heel het universum de strijd gade, die de positie van Adam en Eva zou bepalen. Vol aandacht luisterden de engelen naar de woorden van satan, de aanstichter van de zonde, terwijl hij zijn eigen gedachten plaatste boven Gods geboden, en probeerde om Gods wet krachteloos te maken door zijn bedrieglijke redeneringen. Vol spanning wachtten ze af of het heilige paar door de verzoeker verleid zou worden en zou toegeven aan zijn listen. Ze vroegen zich af: Zal het heilige paar hun geloof en liefde overdragen van de Vader en de Zoon op satan? Zullen ze zijn leugens als waarheid aannemen? Ze wisten dat ze van de vrucht af konden blijven en Gods duidelijke bevel konden gehoorzamen, maar ook dat ze het duidelijke gebod van hun Schepper ongehoorzaam konden zijn. Een uiterst milde toets werd hun gegeven. Er was geen noodzaak om van de verboden boom te eten. Er was voorzien in al hun behoeften (BE 24 juli 1899).

Zij Kregen Alleen maar Kennis van Zonde en Haar Gevolgen. – Als Adam en Eva de verboden boom nooit hadden aangeraakt, zou de Heer hen kennis hebben verschaft, - een kennis waarop niet de vloek van de zonde rustte, een kennis die hun eeuwige blijdschap zou hebben gebracht. De enige kennis die zij door hun ongehoorzaamheid opdeden, was een kennis van de zonde en haar gevolgen (AUCR 1 maart 1904).

De Zondeval van Adam Onverklaarbaar. – Waarin bestond de kracht van de aanval die op Adam was gericht en die zijn val veroorzaakte? Het was geen zonde in hem, want God maakte Adam naar Zijn eigen karakter, rein en oprecht. In de eerste Adam waren geen verdorven beginselen, geen verdorven hoedanigheden of neigingen tot het kwaad. Adam was even vlekkeloos als de engelen voor de troon van God.

Bijbelcommentaar op Genesis; blz. 2-31

Deze dingen zijn onverklaarbaar, maar veel dingen, die we nu nog niet kunnen begrijpen, zullen duidelijk worden als we zien, zoals wij gezien worden en kennen, zoals wij gekend worden (Brief 191, 1899).

(Prediker 1:13-18). Eeuw na eeuw heeft de nieuwsgierigheid van

Page 1083-1084; blz. 6

de mensen hen ertoe gebracht te zoeken naar de boom der kennis; en vaak denken ze uiterst noodzakelijke vruchten te plukken, terwijl ze net als de onderzoekingen van Salomo, alleen maar ijdelheid vinden, niets wat vergeleken kan worden met de kennis van de ware heiligheid, die de poorten van de stad Gods voor hen zal openen.

Menselijke eierzucht heeft gezocht naar die kennis, die heerlijkheid, zelfverheffing en macht zal geven. Zo werkte satan aan Adam en Eva, tot Gods beperking werd verbroken, en hun opvoeding onder de leermeester der leugen begon, opdat zij die kennis zouden verkrijgen die God hun had geweigerd - de gevolgen van de zonde te kennen (MS 67, 1898).

De Zondeval Verbrak de Gulden Keten van Gehoorzaamheid. – Adam bezweek voor de verleiding en daar de kwestie van de zonde en haar gevolgen zo duidelijk voor ons is opengelegd, kennen we de oorzaak en gevolgen en zien we dat zonde niet veroorzaakt wordt door de grootte van de daad zelf. Het is ongehoorzaamheid aan Gods duidelijke wil, wat in feite een verloochening betekent van God, door een weigering om te luisteren naar de wetten van Zijn bestuur.... De zondeval van onze stamouders verbrak de gulden keten van onvoorwaardelijke gehoorzaamheid van de menselijke wil aan Gods wil. Gehoorzaamheid werd niet langer beschouwd als absoluut noodzakelijk. De mensen volgden hun eigen inbeeldingen, waarvan de Heere zei dat die van de inwoners van de oude wereld alleen maar boos waren (MS 1, 1892).

Adam: De Verzoeking Zover Mogelijk Verwijderd. – Het verlossingsplan was zo ingericht, dat toen Adam op de proef werd gesteld, de verzoeking zover mogelijk van hem verwijderd was. Toen Adam verzocht werd, had hij geen honger (ST 4 april, 1900).

De Mens een Vrij Wezen. – God was in staat Adam te weerhouden om de verboden vrucht aan te raken, maar als Hij dit had gedaan, zou satan gesterkt zijn in zijn beschuldiging dat God wille keurig was. De mens zou geen vrij zedelijk wezen zijn geweest, maar slechts een machine (R&H 4 juni, 1901).

Alle Mogelijke Drijfveren om Trouw te Blijven. – Het was beslist niet Gods bedoeling dat de mens zou zondigen. Hij maakte Adam rein en edel, zonder de neiging tot het kwaad. Hij plaatste hem in het paradijs, waar hij alle aanleiding had om trouw en gehoorzaam te blijven. De wet werd om hem geplaatst als een bescherming (R&H 4 juni, 1901).

Vers 7 Vijgenbladeren Bedekken de Zonde Niet. – Adam en Eva aten beiden van de vrucht en verkregen een kennis, die ze nooit hadden verkregen als ze aan God gehoorzaam waren geweest, en wel een ervaring in ongehoorzaamheid en ontrouw aan God - ze ontdekten dat ze naakt waren. Het gewaad van onschuld, een bedekking die God had gegeven en die hen omgaf, verdween, en in de plaats van het hemelse gewaad hechtten zij vijgenbladeren aaneen om er schorten van te maken. Dit is de bedekking die de overtreders van Gods wet altijd hebben gebruikt sedert de dagen van de ongehoorzaam-

Page 1084; blz. 7

Bijbelcommentaar op Genesis; blz. 2-31

heid van Adam en Eva. Zij hebben vijgenbladeren aaneen gehecht om hun naaktheid, door de zonde veroorzaakt, te bedekken. De vijgenbladeren zijn een beeld van de argumenten die gebruikt worden om ongehoorzaamheid te bedekken. Als de Heere de aandacht van mannen en vrouwen vestigt op de waarheid, begint het maken van schorten van vijgenbladeren om de naaktheid van de ziel te bedekken. Maar de naaktheid van de zondaar wordt niet bedekt. Alle argumenten, samengevoegd door allen die zich bezighouden met dit oppervlakkige werk, zullen te niet gedaan worden (R&H 15 nov., 1898).

Vers 10,11 Bekleedden Zich met Klederen van Onwetendheid. – Als Adam en Eva nooit aan hun Schepper ongehoorzaam waren geweest, als ze op het pad van rechtschapenheid waren gebleven, zouden ze God hebben gekend en verstaan. Maar toen ze naar de stem van de verzoeker luisterden en tegen God zondigden, verdween het licht van de klederen van hemelse onschuld, en toen hun gewaad van onschuld verdween, bekleedden zij zich met de duistere gewaden van onwetendheid aangaande God. Het heldere en volmaakte licht dat hen tot nu toe had omgeven, had alles verlicht wat zij benaderden; maar nu dit hemelse licht verdwenen was, kon het nageslacht van Adam niet langer Gods karakter ontdekken in Zijn geschapen werken (R&H 17 maart, 1904).

Vers 15 Adam Kende de Oorspronkelijke Wet. – Bij hun schepping bezaten Adam en Eva een kennis van Gods oorspronkelijke wet. Deze was in hun harten geschreven en ze kenden de aanspraken die de wet op hen had. Toen ze Gods wet overtraden, uit hun blijde onschuld vielen en zondaars werden, was er geen enkele straal van hoop voor de toekomst van het gevallen mensdom. God had medelijden met hen en Christus bedacht een plan voor hun redding door Zelf hun zonde te dragen. Toen de vloek over de aarde werd uitgesproken, kwam samen met de vloek een belofte, dat er door Christus hoop en vergiffenis was voor de overtreding van Gods wet. Hoewel de toekomst somber en duister leek, alsof de doodsschaduw daarover hing, verlichtte toch de Ster der hoop deze duistere toekomst door de belofte van de Verlosser. Het Evangelie werd voor het eerst aan Adam gepredikt door Christus. Adam en Eva hadden oprechte droefheid en oprecht berouw over hun zonde. Ze geloofden Gods kostbare belofte en werden van de volkomen ondergang gered (R&H 29 april, 1875).

Christus, de Onmiddellijke Borg. – Zodra er zonde was, was er een Zaligmaker. Christus wist dat Hij zou moeten lijden. Toch werd Hij de Plaatsvervanger van de mens. Zodra Adam zondigde, bood de Zoon van God Zich aan als Borg voor het mensdom, met dezelfde macht om het vonnis, over de schuldigen uitgesproken, af te wenden, als toen Hij stierf aan het kruis op Golgotha (R&H 12 maart, 1901).

Het Vasteland van de Hemel. – Jezus werd de Verlosser der wereld door volkomen gehoorzaamheid aan ieder Woord dat uit Gods

Page 1085; blz. 8

mond komt. Hij verlost Adam uit diens diepe val en verenigde de aarde, die van God gescheiden was door de zonde, met het vasteland van de hemel (BE, 6 aug. 1894).

Verbonden met de Gewesten der Heerlijkheid. – Hoewel de aarde afgesneden was van de hemelse gewesten en van die omgang vervreemd, heeft Jezus haar weer verbonden met de sfeer der heerlijkheid (ST 24 nov. 1887).

Een Onmiddellijke Vervanging. – Op hetzelfde moment dat de mens inging op satans verzoeking en datgene deed wat God verboden had, stond Christus, de

Bijbelcommentaar op Genesis; blz. 2-31

Zoon van God, tussen de levenden en de doden, terwijl Hij zei: "Laat de straf neerkomen op Mij. Ik zal de plaats van de mens innemen. Hij krijgt nog een kans." (Brief 22, 13 febr. 1900).

Christus Zette Zijn Voeten in de Voetsporen van Adam. – Wat een grote liefde! Wat een verbazingwekkende afdaling! De Koning der heerlijkheid bood aan Zich te vernederen tot het gevallen mensdom! Hij zou Zijn voeten zetten in de voetsporen van Adam. Hij zou de gevallen natuur van de mens op Zich nemen en de strijd aanbinden met de machtige vijand die over Adam had getriomfeerd. Hij zou satan overwinnen en op deze wijze de weg tot verlossing openen uit Adams vernedering en val, voor allen die in Hem zouden geloven (R&H, 24 febr. 1874).

Vers 16,17 **De Uitvoering van het Vonnis Tegengehouden.** – Een tijd lang stelt God de volledige uitvoering van het doodvonnis, over de mens uitgesproken, uit. Satan vleit zich met de gedachte dat hij voor altijd de keten tussen hemel en aarde heeft verbroken. Maar in dit opzicht heeft hij zich ten zeerste vergist en is daarin teleurgesteld. De Vader heeft de wereld in handen gegeven van Zijn Zoon om deze te verlossen van de vloek en de schande van Adams falen en zondeval (Redemption; or the Temptation of Christ, 17).

Vers 17,18 **De Vloek over de Gehele Schepping.** – Heel de natuur is in verwarring, want God maakte dat de aarde niet kon beantwoorden aan het doel waartoe Hij haar oorspronkelijk geschapen had. De goddelozen, zegt de Heere, hebben geen vrede. Gods vloek rust op de hele schepping. Deze is ieder jaar duidelijker te voelen (MS 76a, 1901).

De eerste vloek werd over het nageslacht van Adam en over de aarde uitgesproken vanwege ongehoorzaamheid. De tweede vloek trof de aardbodem nadat Kaïn zijn broer Abel had gedood. De derde en zwaarste vloek van God trof de aarde bij de Zondvloed (4SG 121).

Het land heeft de vloek steeds zwaarder gevoeld. Voor de Zondvloed maakte het eerste blad dat viel, dat zij, die God vreesden een groot verdriet voelden. Ze treurden erover zoals wij treuren over het verlies van een vriend die gestorven is. In het dode blad zagen zij een bewijs van de vloek en van het bederf van de natuur (4SG. 155).

Page 1085-1086; blz. 9

(Romeinen 8:22). De zonde van de mens heeft duidelijke gevolgen gebracht, bederf, misvorming en dood. Tegenwoordig is de hele wereld besmet, verdorven en getroffen met dodelijke ziekten. De aarde kreunt onder de voortdurende overtreding van haar inwoners (Brief 22, 13 febr. 1900).

De vloek van de Heere rust op de aarde, op mens en dier, op de vissen der zee, en omdat de overtreding bijna universeel wordt, zal de vloek even veelomvattend worden als de overtreding (Brief 59, 1898).

Bewijzen van Gods Voortdurende Liefde. – Na de overtreding van Adam had God elke opengaande knop en elke bloeiende bloem kunnen vernietigen, of hun geur die de zinnen streelt, kunnen weg nemen. In de aarde die besmeurd en mismaakt is door de vloek, in de dorens en distels, in het onkruid kunnen we de wet van veroordeling lezen; maar in de tere kleuren en geur van de bloemen kunnen we de les leren dat God nog van ons houdt en dat Zijn barmhartigheid niet volledig aan de aarde is onttrokken (R&H, 8 nov. 1898).

Vers 17-19 – God sprak tot Adam en tot al de nakomelingen van Adam: In het zweet uws aanschijns zult gij uw brood eten; want van nu af moet de aarde bewerkt

Bijbelcommentaar op Genesis; blz. 2-31

worden onder de druk van de overtreding. Ze zal dorens en distelen voortbrengen (MS 84, 1897).

Er is op de aarde geen plaats waar het spoor van de slang niet zichtbaar is en waar zijn giftige beet niet wordt gevoeld. De gehele aarde is verontreinigd door haar inwoners. De vloek neemt toe naarmate de overtreding toeneemt (Brief 22, 13 febr. 1900).

Vers 18 **Vermenging Bracht Giftige Planten.** – In de hof des Heeren werd geen enkele giftige plant gevonden, maar nadat Adam en Eva hadden gezondigd, ontsproten giftige kruiden. In de gelijkenis van de zaaier werd de vraag gesteld aan de Meester: *"Hebt Gij geen goed zaad in Uw akker gezaaid? Vanwaar heeft hij dan dit onkruid?"* De Meester gaf ten antwoord: *"Een vijand heeft dit gedaan."* Al het onkruid wordt gezaaid door de boze. Hij heeft elk giftig kruid gezaaid, en door zijn ingenieuze methoden van vermenging heeft hij de aarde met onkruid vervuld (MS 65, 1899).

Vers 22-24 (Openbaring 22:2,14) **Gehoorzaamheid is de Voorwaarde om van de Boom te Eten.** – Overtreding van Gods eisen sloot Adam buiten de hof van Eden. Een vlammend zwaard werd rondom de boom des levens geplaatst, opdat de mens niet zijn hand zou uitstrekken en door ervan te eten, de zonde onsterfelijk zou maken. Gehoorzaamheid aan al Gods geboden was de voorwaarde om te eten van de boom des levens. Adam viel door ongehoorzaamheid, en veroorzaakte door de zonde elk recht op het gebruik van de levengevende vrucht van de boom midden in de hof, of van de bladeren ervan, die dienen tot genezing der volkeren.

Gehoorzaamheid door Jezus Christus geeft de mens volmaaktheid van karakter en het recht op de boom des levens. De voorwaarden om weer van de vrucht van de boom te eten worden dui-

Page 1086; blz. 10

delijk onder woorden gebracht in het getuigenis van Jezus Christus aan Johannes: *"Zalig zijn zij, die Zijn geboden doen, opdat hun macht zij aan de boom des levens en zij door de poorten mogen ingaan in de stad."* (MS 72, 1901)

Vers 24 (Mattheüs 4:4; Johannes 6:63). **Geen Zwaard voor Onze Boom des Levens.** – De Bijbel, *"Er staat geschreven"* is het Evangelie dat wij moeten prediken. Er wordt geen vlammend zwaard geplaatst voor deze boom des levens. Allen die dit willen, kunnen er deel aan hebben. Er bestaat geen macht die iemand kan verhinderen van de vrucht van deze boom des levens te nemen. Allen mogen ervan eten en kunnen voor eeuwig leven. (Brief 20, 1900).

Hoofdstuk 4

Vers 4 **Offer Moeten met Bloed Besprenkeld Worden.** – In elk offer aan God moeten we die ene grote Gave erkennen; alleen dat kan onze dienst voor Hem aanvaardbaar maken. Toen Abel de eersteling van zijn kudde offerde, erkende hij God niet alleen als de Gever van zijn aardse zegeningen, maar ook als de Gever van de Verlosser. Abel gaf het beste wat hij kon brengen, want het behoorde in bijzondere zin de Heere toe. Maar Kaïn bracht alleen de vrucht van het land, en de Heere nam zijn offer niet aan. Dat offer openbaarde geen geloof in Christus. Al onze offers moeten besprenkeld worden met het bloed der verzoening. Wij moeten als het eigendom dat de Zoon van God heeft gekocht, ons eigen leven aan de Heere geven (R&H 24 nov. 1896).

Bijbelcommentaar op Genesis; blz. 2-31

(Genesis 2:17). **Alleen voor dat Tijdstip een Plaatsvervanger Aanvaard.** – Door zijn zonde kon de gevallen mens niet langer rechtstreeks met zijn gebeden tot God komen, want het feit dat hij de Goddelijke wet had overtreden, had een ondoordringbare scheidsmuur tussen de heilige God en de overtreder geplaatst. Maar er was een plan bedacht waardoor het doodvonnis op een plaatsvervanger zou rusten. In het verlossingsplan moest bloed vergoten worden, want als gevolg van de zonde van de mens moest de dood plaats vinden. De dieren voor de offerdiensten moesten Christus voorstellen. In het offer dat gedood werd, moest de mens op dat tijdstip de vervulling zien van Gods woord: *"Gij zult voorzeker sterven."* (R&H 3 maart, 1874).

Vers 6 God Let op Elke Daad. – De Heere zag de toorn van Kaïn, Hij zag hoe zijn gelaat betrok. Dit laat zien hoe de Heere let op elke daad, alle bedoelingen en doelstellingen, ja, zelfs op de gelaatsuitdrukking. A1 zegt een mens niets, toch drukt dit zijn weigering uit om Gods wil te doen en zijn weg te gaan.... Terecht kan de Heere u de vraag stellen, wanneer u de impuls van uw opstandig hart niet kunt volgen en weerhouden wordt om uw onrechtvaardige, onheilige wil te volgen: *"Waarom zijt gij vertoornd? Waarom is uw gelaat betrokken?"* Dergelijke uitdrukkingen laten zien, dat ze nijdig

Page 1086-1087; blz. 11

zijn omdat ze niet kunnen handelen naar satans listen en plannen en alleen maar een geest kunnen openbaren, gelijk aan die van Kaïn (MS 77, 1897).

Vers 8 Er Moest Wel Strijd Komen. – Tussen de beide broers kon geen harmonie bestaan en er moest wel strijd komen. Abel kon niet toegeven aan Kaïn zonder schuldig te zijn aan ongehoorzaamheid aan Gods duidelijke gebod (Brief 16, 1897).

Kaïn Vervuld met Twijfel en Woede. – Satan is de bron van ongelof, murmureren en opstand. Hij vervulde Kaïn met twijfel en woede tegen zijn onschuldige broer en tegen God, omdat zijn offer werd afgewezen terwijl dat van Abel werd aanvaard. In zijn krankzinnige woede doodde hij zijn broer (R&H 3 maart, 1874).

Vers 15 Het merkteken van Kaïn. – God heeft aan iedereen zijn werk gegeven; en als iemand zich afkeert van het werk dat God hem heeft gegeven om satans werk te doen, om zijn eigen lichaam te verontreinigen of iemand anders tot zonde te verleiden, wordt het werk van zo iemand vervloekt en wordt het merkteken van Kaïn op hem gedrukt. De ondergang van zijn slachtoffer roept tot God, zoals dat het geval was met het bloed van Abel (R&H 6 maart, 1894).

Iedereen, hetzij predikant of leek, die probeert om het denken van een ander dwang op te leggen of te beheersen, wordt een werktuig van satan om diens werk te doen, en in het oog van het hemels universum draagt hij het merkteken van Kaïn (MS 29, 1911).

Vers 25 Seth Edeler in Gedaante dan Kaïn of Abel. – Seth had een edeler gedaante dan Kaïn of Abel, en leek meer op Adam dan één van zijn andere zonen. De nakomelingen van Seth hadden zich afgescheiden van de goddeloze nakomelingen van Kaïn. Ze koesterden een kennis van Gods wil, terwijl het goddeloze geslacht van Kaïn geen eerbied had voor God en Zijn heilige geboden (3 SG 60).

Hoofdstuk 5

Vers 22-24 **Henoch Zag God Alleen door Geloof.** – Zag hij (Henoch) God aan zijn zijde? Alleen door het geloof. Hij wist dat de Heere er was, en hij hield zich trouw vast aan de beginselen van de waarheid. Ook wij moeten met God wandelen. Als we dat doen, zal ons gelaat verlicht worden door de heerlijkheid van Zijn aanwezigheid, en als we elkaar ontmoeten, zullen we spreken van Zijn macht en zeggen: Looft de Heere. De Heere is goed, en het Woord van de Heere is goed (MS 17, 1903).

Christus Als Altijd Aanwezige Metgezel. – Wij kunnen ervaren wat Henoch heeft ervaren. Wij kunnen Christus als altijd aanwezige Metgezel hebben. Henoch wandelde met God, en als hij door de verzoeker werd aangevallen, kon hij er met God
Page 1087-1088; blz. 12

over spreken. Hij had geen geschreven Woord, zoals wij dat hebben, maar hij kende zijn hemelse Metgezel. Hij maakte God tot zijn Raadgever en was nauw verbonden met Jezus. En Henoch werd om deze handelwijze geëerd. Hij werd opgenomen in de hemel zonder de dood te zien. En zij die aan het einde zullen worden opgenomen, zijn het die op aarde met God omgang hebben gehad. Zij, die duidelijk maken dat hun leven met Christus verborgen is in God, zullen Hem in heel hun dagelijks leven vertegenwoordigen. Zelfzucht zal met wortel en tak worden uitgeroeid (MS 38, 1897).

Er naar Streven om God Gelijkvormig te Worden. – Laten wij de zwakheid van het mensdom beseffen en zien waar de mens faalt in zijn zelfvoldaanheid. Dan zullen wij vervuld worden met het verlangen om te zijn, zoals God wil dat we zijn zullen - rein, edel, geheiligd. Wij zullen hongeren en dorsten naar de gerechtigheid van Christus. Het enige verlangen van het hart zal zijn om aan God gelijkvormig te zijn.

Dit verlangen vervulde het hart van Henoch. En we lezen dat hij wandelde met God. Hij bestudeerde Gods karakter met een bepaalde bedoeling. Hij volgde niet zijn eigen weg of maakte zijn eigen wil tot koning, alsof hij dacht volkomen de zaak in de hand te hebben. Hij streefde ernaar aan God gelijkvormig te worden (Brief 169, 1903).

Hoe Henoch met God Wandelde. – Als u uw hemelse Vader vertrouwt om u te helpen waar dit nodig is, zal Hij u niet verlaten. God heeft een hemel vol zegeningen die Hij wil geven aan hen, die ernstig zoeken naar de hulp die de Heere alleen kan geven. Henoch wandelde met God door in geloof op Jezus te zien, in het geloof dat elk door Hem gesproken Woord bewaarheid zou worden. Hij bleef dicht aan Gods zijde en gehoorzaamde elk van Zijn woorden.... Zijn leven was op wondere wijze één met God. Christus was zijn Metgezel. Hij had een intieme omgang met God (MS 111, 1898).

Vertoefde in een Reine Atmosfeer. – Hij (Henoch) woonde niet bij de goddelozen. Hij woonde niet in Sodom in de mening Sodom te redden. Hij vestigde zich met zijn gezin daar, waar de atmosfeer zo zuiver mogelijk zou zijn. Van tijd tot tijd ging hij naar de bewoners van de wereld met de boodschap die God hem gegeven had. Elk bezoek dat hij aan de wereld bracht, deed hem pijn. Hij zag en begreep iets van de melaatsheid van de zonde. Nadat hij zijn boodschap had verkondigd, nam hij altijd enkelen die de waarschuwing hadden aangenomen met zich mee naar zijn plaats van afzondering. Sommigen van hen overwonnen en stierven voordat de Zondvloed

Bijbelcommentaar op Genesis; blz. 2-31

kwam. Maar anderen hadden zo lang geleefd in de verderfelijke invloed van de zonde, dat ze de gerechtigheid niet konden verdragen (MS 42, 1900).

Vers 24 **Geen Zedelijke Duisternis Zo Dicht**. – Henoeh wandelde met God, terwijl de heilige geschiedenis van de wereld om hem

Page 1088; blz. 13

vermeldt: *"De Heere zag dat de boosheid van de mensen groot was over de aarde en al wat de overleggingen van zijn hart voortbrachten te allen tijde boos was."* Het rechtvaardige leven van Henoeh was in schrille tegenstelling met de goddelozen om hem heen. Zijn vroomheid, reinheid en onwankelbare oprechtheid waren het gevolg van zijn omgang met God, terwijl de boosheid van de wereld het gevolg was van hun omgang met de verleider van de mensheid. Er is nooit eerder een tijd geweest en er zal ook nooit meer een tijd zijn waarin zedelijke duisternis zo dicht zal zijn als in de tijd, waarin Henoeh een onberispelijk, rechtvaardig leven leidde (MS 43, 1900).

Henoeh de Eerste Profeet. – Henoeh was de eerste profeet onder het mensdom. In profetische bewoording voorzeggde hij de wederkomst van Christus naar onze wereld, en zijn werk in die tijd. Zijn leven was een voorbeeld van christelijke consistentie. Alleen geheiligde lippen moeten Gods woorden spreken in aanklachten en oordelen. Wij vinden zijn profetie niet in de geschriften van het Oude Testament. We zullen wellicht nooit boeken vinden die betrekking hebben op de werken van Henoeh, maar Judas, een profeet van God noemt het boek van Henoeh (MS 43, 1900).

Hoofdstuk 6

Vers 2 **Samenwerking met God Vermijdt Kaïn-aanbidding**. – Als de mensen met God hadden samengewerkt, zouden er geen Kaïn-aanbidders zijn geweest. Abels voorbeeld van gehoorzaamheid zou zijn nagevolgd. De mensen hadden Gods wil kunnen volbrengen. Zij hadden Zijn wet kunnen gehoorzamen en in gehoorzaamheid aan die wet redding kunnen vinden. God en het hemels universum zouden hen geholpen hebben om het Goddelijke beeld te bewaren. Ze zouden langer hebben geleefd, en God zou zich verlustigd hebben in het werk Zijner handen (R&H 27 dec. 1898).

Vers 3 (1 Petrus 3:18-21). **God Predikte door Methusalah, Noach en Anderen**. – God stond hen nog een proeftijd toe van honderdtwintig jaar, en in die tijd predikten Methusalah, Noach en vele anderen van Zijn dienstknechten tot hen. Als ze hadden geluisterd naar het getuigenis van deze trouwe getuigen, als ze zich bekeerd hadden en waren teruggekeerd tot hun trouw, zou God hen niet verdelgd hebben (R&H 23 april, 1:901).

Henoeh Bracht Ferme Getuigenis. – Voor de verdelging van de mensen die voor de zondvloed leefden, bracht Henoeh een ferme getuigenis (R&H 1 nov. 1906).

De Stemmen van Noach en Methusalah Gehoord. – God besloot de wereld door een zondvloed te reinigen; maar in Zijn barmhartigheid en liefde schonk Hij de mensen in die tijd een proeftijd van honderdtwintig jaar. In die tijd werden tijdens het

Page 1088-1089; blz. 14

bouwen van de ark de stemmen van Noach, Methusalah en vele anderen gehoord, die waarschuwden en pleitten, en elke hamerslag aan de ark was een waarschuwende boodschap (R&H 19 sept., 1907).

Sommigen Geloofden, Anderen Vielen Af. – Gedurende honderdtwintig jaar verkondigde Noach de waarschuwingsboodschap aan de wereld voor de zondvloed,

Bijbelcommentaar op Genesis; blz. 2-31

maar slechts weinigen bekeerden zich. Sommigen van de timmerlieden die hij in dienst had bij het bouwen van de ark geloofden de boodschap, maar ze stierven voordat de zondvloed kwam. Andere bekeerlingen van Noach vielen af (MS 65, 1906).

Velen van hen die geloofden, hielden vast aan het geloof en stierven als overwinnaars (MS 35, 1906).

De Ervaring van Henoch een Overtuigende Predikatie. – (Judas 14,15). De predikatie van Henoch en zijn opname in de hemel was een overtuigend argument voor allen uit zijn tijd. Het was een argument dat Methusalah en Noach met kracht konden gebruiken om aan te tonen dat de rechtvaardigen opgenomen konden worden (MS 46, 1895).

Samengaan met Ongelovigen Betekende Verlies. – Zij die geloofden toen Noach met de bouw van de ark begon, verloren hun geloof door het samengaan met ongelovigen die alle vroegere hartstocht voor amusement en vertoon opwekten (R&H 15 sept. 1904).

(1 Johannes 3:8). **Christus Voerde Strijd in de Dagen van Noach.** – *"Hiertoe werd de Zoon des mensen geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels zou verstrooien."* Christus voerde strijd in deze oorlog in de dagen van Noach. Het was Zijn stem die tot de bewoners van de oude wereld sprak in de boodschappen van waarschuwing, vermaning en uitnodiging. Hij gaf aan de mensen een proeftijd van honderdtwintig jaar, waarin ze zich konden bekeren. Maar zij verkozen de bedriegerijen van satan en kwamen om in het water van de zondvloed (R&H 12 maart, 1901).

Vers 4 Grote Kunsten en Uitvindingen Vergaan. – In de zondvloed vergingen grotere uitvindingen op het gebied van kunst en menselijke vaardigheid dan de wereld nu kent. De kunst die toen vernietigd werd, was veel groter dan de kunst waarop de mensen zich nu beroemen (Brief 65, 1898).

Hoe kregen de mensen hun kennis om uitvindingen te doen? Van de Heere, door de vorming en gewoonten van verschillende dieren te bestuderen. Elk dier is een studieboek, en door het gebruik dat zij van hun lichaam maken en de wapenen die ze bezitten, hebben de mensen geleerd apparatuur voor allerlei soorten van werk te maken. Als de mensen slechts konden weten hoeveel kennis voor onze wereld verloren is gegaan, zouden ze niet zo gemakkelijk spreken over de oertijden. Als ze hadden kunnen zien hoe God gewerkt heeft door Zijn menselijke onderdanen, zouden ze met minder vertrouwen spreken over de ken-

Page 1089; blz. 15

nis van de zondvloed. In veel opzichten is door de zondvloed meer verloren gegaan dan de mensen van nu weten. Bij het zien naar deze wereld zag God dat het verstand, dat Hij aan de mensen gegeven had, misbruikt werd, dat het bedenken van zijn hart gedurig boos was. God had deze mensen kennis gegeven. Hij had hun waardevolle ideeën gegeven om Zijn plan uit te voeren. Maar de Heere zag dat zij, waarvan Hij bedoelde dat ze wijsheid, tact en onderscheidingsvermogen zouden bezitten, elke geestelijke hoedanigheid gebruikten om zichzelf te verheerlijken. Door het water van de zondvloed vaagde Hij dit geslacht van lang-levende mensen van de aardbodem, en met hen verdween de kennis, die zij alleen maar voor het kwaad hadden gebruikt.

Toen de aarde opnieuw bevolkt werd, vertrouwde de Heere Zijn wijsheid spaarzamer

Bijbelcommentaar op Genesis; blz. 2-31

toe aan de mens en gaf hem slechts de bekwaamheid, nodig om Zijn grote plan te volvoeren (Brief 24, 1899).

Waanideeën van Vooruitgang. – Met elke volgende generatie is ware kennis afgenomen. God is oneindig en de eerste mensen op aarde kregen instructies van de oneindige God die de wereld had geschapen. Zij, die hun kennis rechtstreeks uit deze bron van oneindige wijsheid kregen, schoten niet tekort in kennis. God onderrichtte Noach hoe hij de immense ark moest bouwen voor de redding van zichzelf en zijn gezin. Ook onderrichtte Hij Mozes hoe deze de tabernakel moest maken, met zijn borduurwerk en alle versierselen om het heiligdom te verfraaien. De vrouwen vervaardigden met grote bekwaamheid het versiersel van zilver en goud. Bekwame mannen ontbraken niet bij het vervaardigen van de ark, de tabernakel en de vaten van massief goud.

God gaf aan David een voorbeeld van de tempel die door Salomo werd gebouwd. Alleen de meest bekwame handwerkslieden mochten zich met dit werk bezighouden. Elke steen voor de tempel werd klaargemaakt om precies pasklaar te zijn voordat hij naar de tempel werd gebracht. En de tempel werd gebouwd zonder het geluid van een bijl of hamer. Nergens in de wereld is een dergelijk bouwwerk te vinden wat betreft schoonheid, rijkdom en pracht.

Er zijn heel wat uitvindingen, verbeteringen en werkbeparende machines die de mensen vroeger niet hadden. Ze hadden er geen behoefte aan....

Hoe langer de aarde heeft gezucht onder de vloek, des te moeilijker is het voor de mens geworden deze te bewerken en productief te maken. Omdat de bodem onvruchtbaarder is geworden en er dubbel zoveel werk aan besteed moet worden, heeft God mensen verwekt met ingenieuze hoedanigheden om hulpwerktuigen te ontwikkelen tot verlichting van het werk op het land, dat zucht onder de vloek. Maar God heeft niet met alle uitvindingen van de mens te maken. Satan heeft het denken van

Page 1089-1090; blz. 16

de mens in grote mate beheerst, en heeft hem ertoe gebracht, in korte tijd uitvindingen te doen die hen ertoe hebben geleid God te vergeten.

Wat de kracht van intelligentie betreft, kunnen de mensen van nu een vergelijking met de oudheid niet doorstaan. Er is meer oude kennis verloren gegaan dan de huidige generatie bezit. Wat betreft vaardigheid en kunst zijn de mensen, die in deze gedegeneerde tijd leven, niet te vergelijken met die krachtige mensen, die bijna duizend jaar leefden.

De mensen vóór de zondvloed leefden honderden jaren, en op honderdjarige leeftijd werden ze nog als jongeren beschouwd. Die mensen met hun hoge leeftijden hadden een gezond verstand in een gezond lichaam. Hun mentale en lichamelijke kracht was zo groot, dat het huidige zwakke geslacht er niet mee kan worden vergeleken. Die ouden hadden bijna duizend jaar tijd om kennis te verwerven. Ze werden actief op een leeftijd van zestig tot honderd jaar. In die tijd hebben de mensen die nu leven, het grootste deel van hun korte leven achter de rug en zijn van het toneel verdwenen. Zij, die misleid zijn en zich vleien met het waanidee dat onze tijd een tijd van echte vooruitgang is, en dat het mensdom in de afgelopen eeuwen is gegroeid in ware kennis, worden beïnvloed door de vader der leugen, wiens werk altijd heeft bestaan uit het veranderen van Gods waarheid in de leugen (4 SG, 154-156).

Reuzen voor de Zondvloed. – Bij de eerste opstanding komen allen in onsterfelijke jeugd uit het graf, maar bij de tweede opstanding zijn de kenmerken van

Bijbelcommentaar op Genesis; blz. 2-31

de vloek bij allen zichtbaar. Allen staan op zoals ze in het graf zijn neergedaald. Zij, die voor de zondvloed hebben geleefd, staan op met hun reusachtige gestalte, meer dan eens zo groot als de mensen die nu leven, en toch goed van proporties. De generaties na de zondvloed waren kleiner van gestalte (3 SG 84).

Vers 5 Gedegeneerd van Lichtzinnigheid tot Ontaarde Zonden. – Wij hebben de geschiedenis van de mensen voor de zondvloed, en van de steden uit de vlakten, waarvan het gedrag ontaardde van lichtzinnigheid en oppervlakkigheid tot ontaarde zonden, waar door Gods toorn werd uitgeroepen in een verschrikkelijke vernietiging om de aarde te bevrijden van de vloek van hun besmettelijke invloed. Neigingen en hartstochten stonden boven het verstand. Hun eigen ik was hun God, en kennis van de Allerhoogste bestond vrijwel niet meer door het zelfzuchtig toegeven aan verdorven hartstochten (Brief 74, 1896).

Wat op Zichzelf Wettig Was, Verderven. – De zonde van de mensen voor de zondvloed bestond uit het feit, dat ze verdierven wat op zichzelf wettig was. Ze verdierven Gods gaven door ze te gebruiken om hun zelfzuchtige begeerten te bevredigen. Het toegeven aan eetlust en lage hartstochten maakte hun denken absoluut verdorven. Die mensen waren slaven van de zonde en

Page 1090-1091; blz. 17

van satan, door hem geleid en beheerst (MS 24, 1891).

Verdorven door een Verkeerde Begeerte. De inwoners van de wereld ten tijde van Noach werden verdeld omdat ze verdorven waren door het toegeven aan verkeerde begeerten (ST 2 sept. 1875).

Vers 11 Aanbaden Genotzucht, Koesterden Misdaden. – Ze aanbaden genotzucht, - eten, drinken, pretmaken, - en namen hun toevlucht tot daden van geweld en misdaad als hun verlangens en hartstochten werden gedwarsboomd.

In de dagen van Noach was de grote meerderheid tegen de waarheid, en bekoord door een weefsel van leugens. Het land was vol geweld. Oorlog, misdaad, moord was aan de orde van de dag. Net zo zal het zijn voor de wederkomst van Christus (MS 24, 1891).

Vers 12, 13 Noach Belachelijk Gemaakt. – Voor de verwoesting van de oude wereld door een zondvloed waren er talentvolle mannen, die kennis en vaardigheid bezaten. Maar ze werden verdorven in hun denken, omdat ze God niet kenden in hun plannen en besluiten. Ze waren wijs in het doen van wat God hun nooit had gezegd te doen, wijs om het kwade te doen. De Heere zag dat dit verderfelijk zou zijn voor hen die later geboren zouden worden, en Hij greep in. Honderdtwintig jaar lang zond Hij hun waarschuwingen door Zijn dienstknecht Noach. Maar ze gebruikten de proeftijd die hun zo genadig was toegestaan, door Noach belachelijk te maken. Ze maakten van hem een karikatuur en bekritiseerden hem. Ze lachten hem uit om zijn bijzondere ernst en intense gevoelens met betrekking tot de oordelen die, naar hij zei, God zeker zou doen komen. Ze spraken over wetenschap en natuurwetten. Toen hielden ze een zwelgpertij over wat Noach had gezegd en noemden hem een krankzinnige fanaticus. Gods geduld was uitgeput. Hij zei tot Noach: *"Het einde van alle vlees is door Mij besloten, want de aarde is vol geweld en zie, Ik ga hen met de aarde verdelen."* (MS 29, 1890).

Vers 17 (2 Petrus 3:10; Openbaring 14:10).Steenkool en Olie, Werktuigen in de Uiteindelijke Vernietiging. – Die majestueuze bomen, die God op aarde had doen groeien voor het welzijn van de inwoners van de oude wereld, en die zij hadden gebruikt om er afgoden van te maken en zich daarmee te verderven, had God in de

Bijbelcommentaar op Genesis; blz. 2-31

aarde bewaard in de vorm van steenkool en olie, om ze te gebruiken als werktuigen in de uiteindelijke vernietiging. Zoals Hij op de aarde de wateren riep ten tijde van de zondvloed, als wapenen uit Zijn arsenaal om de ondergang van het mensenras door de zondvloed te bewerkstelligen, zal Hij in het einde, na de duizend jaren het vuur in de aarde gebruiken als wapenen die Hij bewaard heeft voor deze laatste vernietiging, niet alleen van opeenvolgende generaties na de zondvloed, maar ook van de mensheid voor de zondvloed die daardoor is omgekomen (3 SG, 87).

Page 1091; blz. 18

Hoofdstuk 7

Vers 21-23 **Bewaard door Geloof in Christus.** – Het was Christus, Die de ark veilig bewaarde temidden van de woedende golven, omdat de mensen daarin, geloof hadden in Zijn macht om hen te bewaren (R&H, 12 maart 1901).

Hoofdstuk 8

Vers 6 **Zaden en Sommige Planten Bewaard Gebleven.** – De prachtige bomen en struiken die bloemen droegen, werden vernietigd, maar Noach bewaarde zaden en nam die mee in de ark; door de wondere kracht bewaarde God enkele van de verschillende bomensoorten en struiken voor latere geslachten. Al spoedig na de zondvloed schenen bomen en planten op te schieten uit de rotsen zelf. Door Gods voorzienigheid werden zaden verspreid en in rotsspleten gedreven waar ze veilig bewaard bleven voor een toekomstig gebruik door de mensen (3 SG 76).

Hoofdstuk 9

Vers 6 **God Beschermt de Rechten van de Mens.** – Met hoeveel zorg beschermt God de rechten van de mens! Hij heeft straf verbonden aan willekeurige moord. *"Wie iemands bloed vergiet, diens bloed zal door de mens vergoten worden."* Als iemand straffeloos een moord zou kunnen plegen, zou hij door zijn boze invloed en wreed geweld anderen ook daartoe kunnen brengen. Dit zou leiden tot een stand van zaken, gelijk aan die voor de zondvloed. God moet moordenaars straffen. Hij geeft het leven, en ontnemt het leven, als dat een verschrikking en een bedreiging wordt (MS 126, 1901).

Vers 12 **De Regenboog Toont de Liefde van Christus die de Aarde Omringt.** – Als we opzien naar deze regenboog, als teken en zegel van Gods belofte aan de mens, dat de storm van Zijn toorn onze wereld niet weer door het water van een zondvloed zal verwoesten, bedenken we dat andere dan sterfelijke ogen op dit heerlijke schouwspel zien. Engelen verheugen zich als ze naar dit kostbare bewijs van Gods liefde voor de mens zien. De Verlosser der wereld ziet het, want zijn tussenkomst deed deze boog aan de hemel verschijnen als bewijs of verbond van een belofte aan de mens. God zelf ziet deze boog in de wolken en gedenkt aan Zijn eeuwig verbond tussen Zichzelf en de mens.

Na de verschrikkelijke manifestatie van Gods wrekende macht in het verwoesten van de oude wereld door de zondvloed, wist Hij, dat degenen die voor de algemene verwoesting gespaard ge-

Bijbelcommentaar op Genesis; blz. 2-31

Page 1091-1092; blz. 19

bleven waren, opnieuw bevroesd zouden worden als de wolken zich zouden vergaderen, de donder zou rollen en het weerlicht zou flitsen; dat het lawaai van de storm en het neerstromen van de stortregens hun harten zou verschrikken uit vrees, dat een nieuwe zondvloed hen zou overvallen. Maar zie Gods liefde in de belofte (Gen. 9:12-15 aangehaald). Het gezin van Noach keek vol bewondering en eerbiedig ontzag, gemengd met blijdschap, naar dit teken van Gods barmhartigheid dat aan de hemel verscheen. De boog is het zinnebeeld van de liefde van Christus, die de aarde omgeeft, die tot in de hemel reikt om de mens met God en de hemel met de aarde te verbinden. Als we naar dit prachtige schouwspel zien, kunnen we ons in God verblijden, verzekerd dat Hijzelf kijkt naar dit teken van Zijn verbond, en wanneer Hij dat ziet, denkt Hij aan Zijn kinderen op de aarde, aan wie dit teken gegeven was. Hij kent hun beproevingen, gevaren en benauwdheden. Wij kunnen ons verblijden in de hoop, want de boog van Gods verbond staat boven ons. Nooit zal Hij de kinderen waarvoor Hij zorgt, vergeten. Wat is het moeilijk voor het verstand van de sterfelijke mens begrip op te brengen van de bijzondere liefde en tederheid van God en Diens onvergelykelijke minzaamheid toen Hij zei: *"Ik zal zien op Mijn boog in de wolken en u gedenken."* (R&H 26 febr. 1880).

Hoofdstuk 11

Vers 2-9 **De Mens Wordt Weer Vijandig.** – Maar nauwelijks was de aarde weer met mensen bevolkt, of ze werden weer vijandig tegenover God en de hemel. Zij droegen hun vijandschap over op hun nageslacht, alsof de kunst en het doel van het misleiden van de mensen en het doen voortzetten van de onnatuurlijke strijd een heilige nalatenschap was (Brief 4, 1896).

Vers 3-7 **Een Complot, uit Opstand Geboren.** – Dit complot ontstond uit opstand tegen God. De inwoners van de vlakte van Sinear stichtten hun rijk tot zelfverheffing, niet tot eer van God. Als ze succes hadden gehad, zou een machtig rijk geheerst hebben, waar gerechtigheid zou zijn verdreven en een nieuwe godsdienst zou zijn ingesteld. De wereld zou ontaard zijn. Het mengsel van godsdienstige ideeën en misleidende theorieën zou tot gevolg hebben gehad, dat de deur naar vrede, geluk en veiligheid was gesloten. Deze veronderstellingen en dwaalleringen zouden, als ze werden uitgevoerd en vervolmaakt, de gedachten hebben afgeleid van trouw aan de Goddelijke geboden, en de wet van Jahwe zou verloochend en vergeten worden. Vastbesloten mensen, die door de eerste grote rebel zouden zijn beziel en aangespoord, zouden aan elke inmenging in hun boze plannen weerstand hebben geboden. In de plaats van Gods geboden zouden zij wetten hebben uitgevaardigd in harmonie met de wensen van hun eigen

Page 1092; blz. 20

zelfzuchtig hart, om zo hun plannen ten uitvoer te brengen (R&H 10 dec. 1903).

Hoofdstuk 12

Vers 1 **Abraham uit een Afgodisch Geslacht Gekozen.** – Na de zondvloed vermeerderden de mensen zich weer op aarde, en ook de boosheid nam toe. Afgoderij werd haast universeel, en de Heere liet eindelijk de verharde overtreders over aan de

Bijbelcommentaar op Genesis; blz. 2-31

gevolgen van hun boze wegen, terwijl Hij Abraham koos, uit het geslacht van Sem, en maakte tot de behoeder van Zijn wet voor latere generaties (MS 65, 1906).

Abrahams Familie Besmet met Valse Aanbidding. – In die tijd sloop afgoderij snel binnen en kwam in botsing met de aanbidding van de ware God. Maar Abraham werd geen afgodendienaar, hoewel zijn eigen vader weifelde tussen ware en valse aanbidding. Valse theorieën en afgodische praktijken waren vermengd met zijn kennis van de waarheid, toch bleef Abraham vrij van deze verdwaasdheid. Hij schaamde zich niet voor zijn geloof en deed geen poging het feit te verbergen dat hij zijn vertrouwen op God had gesteld. Hij bouwde een altaar voor de Heere en riep de Naam des Heeren aan (YI 4 maart, 1897).

Vers 2, 3 (Johannes 8:56; Galaten 3:8). **Abraham Zag de Komende Verlosser.** – Christus zei tot de Farizeeën: *“Abraham, uw vader, heeft met verheuging uitgezien naar Mijn dag; en hij heeft hem gezien en is verblijd geweest.”* Hoe wist Abraham van de komst van de Verlosser? God gaf hem licht aangaande de toekomst. Hij zag vooruit naar de tijd dat de Heiland naar deze aarde zou komen, terwijl Zijn Goddelijkheid omhuld werd door menselijkheid. In geloof zag hij de Verlosser der wereld komen als God in het vlees. Hij zag hoe de last der zonde van het mensdom werd afgenomen en gedragen werd door de Goddelijke Plaatsvervanger (MS 33, 1911).

(Efeze 2:8). **De Geboden Houden Onder het Abrahamitisch Verbond.** – Als het voor de mensen niet mogelijk zou zijn om de geboden te houden onder het Abrahamitisch verbond, is ieder van ons verloren. Het verbond met Abraham is het genadeverbond. *“Uit genade zijt gij zalig geworden”* (Johannes 1:11,12 aangehaald). Ongehoorzame kinderen? Nee, gehoorzaam aan al Zijn geboden. Als wij de geboden niet zouden kunnen houden, waarom maakt Hij dan gehoorzaamheid aan Zijn geboden het bewijs van onze liefde voor Hem? (Brief 16, 1892).

Hoofdstuk 13

Vers 10,11 **Lot Ging Rijk Heen; Kwam Zonder Iets Terug.** – Hij (Lot) koos een land dat prachtig gelegen was en rijke opbreng-

Page 1092-1093; blz. 21

sten beloofde. Lot ging rijk heen, en kwam zonder iets terug, als gevolg van zijn keus. Het maakt alle verschil of mensen zich plaatsen in een positie waar ze alle mogelijke hulp ontvangen door juiste invloeden dan wel of ze tijdelijke voordelen kiezen. Heel wat wegen leiden naar Sodom. Wij hebben allen behoefte aan onszelf, om de weg te onderscheiden die naar God leidt (Brief 109, 1899).

Lot Was Overtuigd van Zijn Vergissing. – Lot koos Sodom als woonplaats omdat hij voordelen zag, gezien vanuit een werelds gezichtspunt. Maar nadat hij zich daar gevestigd had en rijk in aardse goederen was geworden, was hij overtuigd dat hij een fout had gemaakt, door geen rekening te houden met de zedelijke toestand van de gemeenschap waarin hij zich wilde vestigen (R&H 14 nov. 1882).

Hoofdstuk 14

Vers 18-20 **Melchizédek, de Vertegenwoordiger van Christus.** – God heeft altijd getuigen op aarde gehad. In een bepaalde tijd vertegenwoordigde Melchizédek de Heere Jezus Christus in persoon, om de waarheid van de hemel bekend te maken en de wet van God te laten voortbestaan (Brief 190, 1905).

Bijbelcommentaar op Genesis; blz. 2-31

Christus sprak door Melchizédek, de priester van de allerhoogste God. Melchizédek was Christus niet, maar hij was Gods stem in de wereld, de vertegenwoordiger van de Vader. Christus heeft gesproken in alle geslachten uit het verleden; Christus heeft Zijn volk geleid en is het Licht der wereld geweest. Toen God Abraham uitkoos als de vertegenwoordiger van Zijn waarheid, nam Hij hem uit het land, ver van zijn familie en zonderde hem af. Hij wilde hem naar Zijn eigen beeld vormen, Hij wilde hem onderwijzen naar Zijn eigen plannen (R&H 18 febr. 1890).

Vers 20 (Genesis 28:22; Leviticus 27:30). **Tienden Voeren Terug tot de Dagen van Adam.** – Het tiendenstelsel voert terug tot vóór de dagen van Mozes. De mensen moesten God offergaven brengen voor godsdienstige doeleinden, alvorens het stelsel definitief aan Mozes werd gegeven. Het reikte zelfs terug tot de dagen van Adam. In overeenstemming met Gods eisen moesten ze hun waardering voor Zijn barmhartigheden en zegeningen openbaren in offeranden. Dit werd in opeenvolgende generaties voortgezet en gedaan door Abraham, die tienden gaf aan Melchizédek, de priester van de allerhoogste God. Hetzelfde beginsel bestond in de tijd van Job (ST 29 april, 1875).

Hoofdstuk 15

Vers 9-11 **Laat Niets uw Offerande Besmeuren.** – Waak even trouw als Abraham dat geen roofvogels of raven neerstrijken op uw

Page 1093; blz. 22

offer aan God. Elke gedachte aan twijfel moet zodanig behoed worden dat deze nooit het daglicht ziet. Het licht vlucht altijd voor woorden die de machten der duisternis eer bewijzen (Brief 7, 1892).

Vers 16 **God Was Verdraagzaam Terwille van de Goede Amoriëten.** – In de tijd van Abraham had de Heere gezegd: *"De ongerechtigheid van de Amoriëten is nog niet volkomen."* Hij wilde toen nog niet dat ze vernietigd zouden worden. Hierin komt Gods lankmoedigheid tot uiting. De Amoriëten stonden vijandig tegenover Zijn wet. Ze geloofden niet in Hem als de ware en levende God. Maar temidden van hen waren enkele goede mensen, en terwille van die enkelen verdroeg Hij hen een lange tijd. Eeuwen later, toen de Israëliëten uit Egypte terugkeerden naar het beloofde land, werden de Amoriëten uitgedreven voor het aangezicht van de kinderen Israëls. Tenslotte ondergingen ze ellende omdat ze voortdurend Gods wet hadden genegeerd (R&H 12 juli 1906).

(Prediker 8:11,12). **Het Verwerpen van het Licht Leidde tot de Vernietiging van de Amoriëten.** – De Amoriëten waren inwoners van Kanaän, en de Heere had het Land Kanaän beloofd aan de Israëliëten. Maar er moest een lange tussentijd verstrijken eer Zijn volk het land in bezit kon nemen. Hij noemde de reden waarom deze tussentijd moest verstrijken. Hij zei hun dat de ongerechtigheid der Amoriëten nog niet volkomen was, en hun verdrijving en uitroeiing kon niet gerechtvaardigd worden eer ze de maat van hun ongerechtigheid hadden volgemaakt. Afgoderij en zonde kenmerkte hun gedrag, maar de mate van hun schuld was niet zó groot dat ze aan de ondergang konden worden prijsgegeven. In Zijn liefde en medelijden wilde God het licht nog duidelijker op hen laten schijnen. Hij wilde hen de gelegenheid geven om de werking van Zijn wondere macht te zien, zodat er geen verontschuldiging voor hun boos gedrag kon zijn. Zo handelt God altijd met de volkeren. Een bepaalde periode van genade is Hij lankmoedig jegens volkeren, steden

Bijbelcommentaar op Genesis; blz. 2-31

en mensen. Maar als duidelijk is dat ze niet tot Hem willen komen om het leven te hebben, bezoekt Hij hen met Zijn oordelen. De tijd brak aan dat het oordeel over de Amoriëten werd voltrokken, en de tijd zal komen dat alle overtreders van Zijn wet zullen weten dat God de schuldige beslist niet onschuldig zal houden (RH 2 mei, 1893).

Hoofdstuk 18

Vers 19 **Het Voldoen aan de Voorwaarden Brengt Zegen.** – Als ouders voldoen aan de voorwaarden waarop God beloofd heeft hun sterkte te zijn, zou het hun aan Zijn zegen in hun gezinnen niet ontbreken (RH 21 maart, 1895).

Page 1093-1094; blz. 23

Hoofdstuk 19

Vers 12-14 **Sodom Overschreed de Grenzen van Barmhartigheid.** – De inwoners van Sodom hadden de grenzen van barmhartigheid overschreden en ze kregen geen licht meer voor ze werden verdelgd. Als de waarschuwing door deze steden van de vlakte was gegaan en hun was gezegd wat er zou gebeuren, wie van hen zou dat dan geloofd hebben? Ze zouden de boodschap evenmin hebben aanvaard als de schoonzoons van Lot, en God wist dit (MS 19a, 1886).

Vers 16 **Lot Verlamd.** – Lot was verlamd door de grote ramp die op het punt stond plaats te vinden. Hij was verdoofd door verdriet bij de gedachte dat hij alles wat hem op aarde lief was, moest achterlaten (R&H 14 nov., 1882).

Hoofdstuk 22

Vers 1 (Jakobus 1:13). **God Liet Omstandigheden Toe om te Beproeven.** – Wat is verzoeking? - Het zijn de middelen waardoor zij, die er aanspraak op maken, kinderen van God te zijn, getoetst en beproefd worden. We lezen dat God Abraham verzocht; dat Hij de kinderen Israëls verzocht. Dat wil zeggen dat Hij toeliet dat er omstandigheden plaatsvonden, die hun geloof toetsten en hen ertoe brachten naar Hem op te zien voor hulp. God laat toe dat Zijn volk in deze tijd verzocht wordt, opdat ze zullen beseffen dat Hij hun Helper is. Als ze tot Hem naderen wanneer ze verzocht worden, geeft Hij hun de kracht om de verzoeking het hoofd te bieden. Maar als ze toegeven aan de vijand en nalaten bij hun almachtige Helper te schuilen, worden ze overwonnen. Ze scheiden zichzelf van God. Ze leveren niet het bewijs dat ze in Gods wegen wandelen (ST. 12 maart 1912).

Vers 2 **Niets te Kostbaar om aan God te Geven.** – Deze geloofsdaad van Abraham staat vermeld opdat wij er voordeel uit putten. Het leert ons de grote les van vertrouwen in Gods eisen, hoe moeilijk en pijnlijk die ook mogen zijn. Het leert de kinderen volmaakte onderwerping aan hun ouders en aan God. Door Abrahams gehoorzaamheid leren we dat voor ons niets te kostbaar is om aan God te geven (ST 27 Jan., 1887).

Vers 12 **Elke Gave is van de Heere.** – De toets van Abraham was de zwaarste die een mens ooit kon ondergaan. Als hij daaronder bezweken was, zou hij nooit opgetekend hebben gestaan als de vader der gelovigen. Als hij van Gods gebod was

Bijbelcommentaar op Genesis; blz. 2-31

afgeweken, zou de wereld een inspirerend voorbeeld van onwankelbaar geloof en gehoorzaamheid zijn kwijtgeraakt, zodat wij kunnen leren dat niets te kostbaar is om aan God te geven. Als we elke gave beschouwen als eigendom van de Heere, om voor Zijn werk te worden gebruikt, ontvangen we de zegen van de hemel. Geef God

Page 1094-1095; blz. 24

het u toevertrouwde bezit terug, en u zal meer toevertrouwd worden. Houdt uw bezittingen voor uzelf, en u zult in dit leven geen loon ontvangen en uw beloning in de eeuwigheid mislopen (YI 6 juni, 1901).

Izak een Zinnebeeld van Christus. – Het offer van Izak was door God bedoeld om een zinnebeeld te zijn van het offer van Zijn Zoon. Izak was een zinnebeeld van Gods Zoon, Die geofferd werd als een offer voor de zonden der wereld. God wilde Abraham doordringen van de betekenis van het Evangelie der zaligheid voor de mensen, en om de waarheid werkelijk te maken en zijn geloof te beproeven, eiste Hij dat Abraham zijn geliefde Izak zou doden. Alle zielsangst die Abraham ondervond in die duistere en vreeswekkende periode had als doel om het verlossingsplan voor de gevallenen diep tot hem te doen doordringen (YI 1 maart, 1900).

Hoofdstuk 25

Vers 29-34 (Hebreeën 12:16,17). **Het Geboorterecht Verloor zijn Waarde en Heiligheid.** – Ezau koesterde een bijzonder, sterk verlangen naar een speciaal soort voedsel, en hij had zo lang toegegeven aan zijn begeerte, dat hij het niet nodig vond zich af te keren van het verlokkelijke, begeerde eten. Hij dacht erover na, en spande zich niet erg in zijn eetlust te beteugelen, tot de macht daarvan elke andere gedachte verdrong en hem volledig beheerste. Hij beeldde zich in dat hij groot ongemak, zelfs de dood kon verwachten als hij juist dat eten niet kon krijgen. Hoe meer hij erover nadacht, des te groter werd zijn verlangen, tot zijn geboorterecht, dat heilig was, zijn waarde en heiligheid verloor. Hij dacht: Als ik het nu verkoop, kan ik het gemakkelijk terugkopen.... Toen hij meende het terug te kopen, zelfs voor een hoge prijs van zijn kant, was hij er niet toe in staat.... Hij zocht onder tranen en berouw, maar alles was vergeefs. Hij had de zegen veracht, en de Heere nam deze voor altijd van hem weg (R&H 27 april 1886).

Ezau een Zinnebeeld. – Ezau maakte de crisis van zijn leven door zonder dit te weten. Wat hij zag als iets dat nauwelijks de moeite van het overdenken waard was, was in werkelijkheid datgene, wat de overheersende eigenschappen in zijn karakter openbaarde. Het toonde zijn keus, liet zien hoe hij werkelijk dacht over wat heilig was en wat hij op bijzondere wijze had moeten koesteren. Hij verkocht zijn eerstgeboorterecht voor een geringe toegeeflijkheid om aan zijn wensen op dat moment te voldoen, en dit bepaalde zijn latere levensrichting. Voor Ezau betekende een beetje eten meer dan het dienen van zijn Meester (Brief 5, 1877).

Ezau is een zinnebeeld van hen, die niet gesmaakt hebben van de voorrechten die ze hebben, die voor hen met een oneindi-

Page 1095; blz. 25

ge prijs zijn gekocht, maar ze hebben hun geboorterecht verkocht om hun eetlust, of liefde voor gewin te bevredigen (Brief 4, 1898).

Hoofdstuk 28

Vers 12 **Zij die Klimmen, Moeten Hun Voeten Stevig Neerzetten.** – Jezus is de ladder naar de hemel... en God roept ons op, Deze ladder te beklimmen. We kunnen dit echter niet doen terwijl we ons beladen met aardse schatten. We doen onszelf tekort als we onze gemakken en persoonlijke voordelen vóór de dingen van God plaatsen. Er is geen zaligheid in aardse bezittingen of een aardse omgeving. Iemand staat niet hoog aangeschreven in Gods oog, of wordt door Hem niet gezien als bezitter van goedheid omdat hij aardse schatten bezit. Als we echter ervaring verkrijgen in het klimmen, zullen we leren dat we bij het stijgen alles wat een hinderpaal betekent, achter moeten laten. Zij die klimmen, moeten hun voeten stevig neerzetten op elke trede van de ladder (ST 1 febr. 1899).

Vers 12,13 **Christus Overbruggt de Kloof.** – Jacob meende recht te hebben op het eerstgeboorterecht door bedrog, maar hij werd daarin teleurgesteld. Hij meende dat hij alles kwijt was: zijn contact met God, zijn tehuis, ja, alles, en nu was hij een teleurgestelde vluchteling. Maar wat deed God? Hij zag op hem in zijn hopeloze toestand neer, Hij zag zijn ontmoediging en hij zag dat hier materiaal was dat tot eer van God gebruikt kon worden. Zodra hij de mystieke ladder ziet, Die Jezus Christus voorstelt, ziet hij zijn conditie. Hier is een mens, die alle contact met God verloren had, en de God des hemels ziet op hem neer en stemt toe dat Christus de kloof zal overbruggen die door de zonde is ontstaan. Wij hadden kunnen zeggen: Ik verlang naar de hemel, maar hoe kan ik die bereiken? Ik zie geen weg. Dat dacht Jacob, en daarom toont God hem in visioen de ladder. Die ladder verbindt de aarde met de hemel, met Jezus Christus. De mens kan deze ladder beklimmen, want de onderkant rust op de aarde en de bovenkant reikt tot in de hemel....

Gij aardbewoners prijst Hem! Waarom? Omdat door Jezus Christus - Wiens armen het mensdom omgaven, terwijl Zijn Goddelijke arm beslag legde op de troon van de Oneindige - de kloof overbruggt met Zijn eigen lichaam, en deze kleine wereld, die van de hemel was gescheiden door de zonde en een eiland was geworden, weer opnieuw is hersteld, omdat Christus de kloof heeft overbruggt (MS 5, 1891).

Vers 16,17 **De Heere is op de plaats.** – De ware eerbied tegenover God wordt de mens ingegeven door het bewustzijn van Zijn oneindige grootheid en een zich realiseren van Zijn tegenwoordigheid. Ieder hart moet door dit besef van de Ongeziene, een diepe indruk ontvangen. Het uur en de plaats waar men bidt zijn heilig, omdat God daar aanwezig is. Als de houding en de gedragingen eerbied openbaren zal het gevoel dat hiertoe inspireert, dieper doordringen in het hart. “*Zijn Naam is heilig en vreselijk*”, verklaart de Psalmdichter (Psalm 111:9). Wanneer de engelen deze Naam uitspreken, bedekken zij hun aangezicht. En wij, gevallen en zondige wezens, met welk een eerbied moeten wij deze Naam op onze lippen nemen! Het zou voor oude en jonge mensen goed zijn eens na te denken over de woorden van de schrift, die tonen hoe men de plaats moet beschouwen, die door Gods bijzondere tegenwoordigheid is gekenmerkt. God beval aan Mozes uit het midden van de braambos: “...*trek uw schoenen uit... want de plaats waarop gij staat, is heilig land.*” (Exodus 3:5).

God is verheven en heilig en voor de ootmoedige gelovige ziel is Zijn huis op aarde, de plaats waar Zijn volk tezamen komt om te aanbidden, als het ware de poort van de hemel. Het loflied en de woorden die de dienaren van Christus spreken, zijn door God aangewezen instrumenten om zich voor te bereiden voor de hemelse

Bijbelcommentaar op Genesis; blz. 2-31

gemeente, voor die zeer verheven plaats van aanbidding, waar niets onreins kan inkomen... God ziet iedere oneerbiedige gedachte of daad en deze wordt opgetekend in het boek des levens. Er is niets verborgen voor Zijn aldoor zoekend oog. Wanneer u zich heeft aangekeert om in plaats van aandachtig te luisteren in Gods huis, onverschillig te zijn, breng dan alle vermogens die u bezit in beweging om deze houding te verbeteren. Beoefen een eerbiedige houding totdat deze deel gaat uitmaken van uzelf. – Bron: Dagboek 'Het geloof waardoor ik leef'

Hoofdstuk 31

Vers 50 **Laban Wist dat Veelwijverij Verkeerd Was.** – Laban wist dat veelwijverij verkeerd was, hoewel het door zijn sluwe list

Page 1095-1096; blz. 26

was, dat Jacob twee vrouwen had genomen. Hij wist heel goed dat Lea en Rachel door afgunst waren gedreven om hun slavinnen aan Jacob te geven, waardoor de familieverhouding in de war kwam en het ongeluk van zijn dochters toenam. En nu zijn dochters op reis zijn en ver van hem verwijderd, zou hij zoveel mogelijk hun geluk willen waarborgen. Laban wilde niet dat Jacob zichzelf, Lea en Rachel nog ongelukkiger zou maken door andere vrouwen te nemen (3 SG 126).

Hoofdstuk 32

Vers 24 **De Overwinning is Zeker als het Eigen-ik Wordt Overgegeven.** – Jacob “overmocht de engel en overwon.” Door vernedering, berouw, bekering en overgave van het eigen-ik overwon deze zondige, dwalende sterveling de Majesteit des hemels. Hij klemde zich bevend vast aan Gods beloften, en het hart vol oneindige liefde kon de smeekbede van de zondaar niet weigeren... Laat niemand wanhopen aan de overwinning. De overwinning is zeker als het eigen-ik aan God wordt overgegeven (MS 2, 1903).

Vers 26 (Mattheüs 11:12). **Vastbesloten Inspanning en Geloof noodzakelijk.** – Jacob was bevreesd en wanhopig zolang hij in eigen kracht de overwinning probeerde te behalen. Bij vergissing zag hij de hemelse bezoeker als vijand, en streed tegen Hem zolang hij kracht had. Maar toen hij zich aan Gods genade overgaf, merkte hij dat hij, in plaats van in de handen van een vijand, zich bevond in de armen van oneindige liefde. Hij zag God van aangezicht tot aangezicht, en zijn zonden werden vergeven. “*Het Koninkrijk der hemelen wordt geweld aangedaan, en de geweldigers nemen het met geweld.*” Dit geweld vraagt om het gehele hart. Tweeslachtig zijn betekent onzeker zijn. Vastbeslotenheid, zelfverloochening en toegewijde inspanning zijn nodig voor het werk van voorbereiding. Het verstand en het geweten kunnen samengaan, maar als de wil niet aan het werk wordt gezet, zullen we falen. Elke hoedanigheid en elk gevoel moeten gebruikt worden. Vurigheid en ernstig gebed moeten de plaats innemen van lusteloosheid en onverschilligheid. Alleen door ernstige, vastbesloten inspanning en geloof in de verdiensten van Christus kunnen we overwinnen en het rijk der hemelen beërven. Onze tijd om te werken is maar kort. Christus zal spoedig wederkomen. (YI, 24 mei 1900).

Hoofdstuk 35

Vers 2,3 **Jacobs Pogen om het Kwaad Weg te Nemen Aanvaard.** – Jacob was verootmoedigd en eiste van zijn gezin dat ze zich zouden verootmoedigen en hun sieraden zouden afleggen, want hij wilde verzoening doen voor hun zonden door God een offer

Page 1096; blz. 27

te brengen, opdat Hij Zich door hen zou laten verbidden en ze niet door andere volken zouden worden vernietigd. God aanvaardde de pogingen van Jacob om het kwaad weg te nemen uit zijn gezin; Hij verscheen aan hem, zegende hem en vernieuwde de belofte die Hij hem gegeven had, omdat Gods vrees voor zijn aangezicht was (3SG 137).

Hoofdstuk 37

Vers 4 **Jozef Is een Beeld van Christus.** – Jozef is een beeld van Christus. Jezus *“is gekomen tot de Zijnen, maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen”*. (Johannes 1:11) Hij werd verworpen en veracht, omdat Zijn daden rechtvaardig waren en Zijn consequent leven vol zelfverloochening een gedurige aanklacht was tegen hen, die voorgaven vroom te zijn, terwijl hun leven corrupt was. Jozefs oprechtheid en deugd werden zwaar op de proef gesteld, en zij die hem wilde verleiden, slaagde daarin niet. Daarom was haar haat groot jegens de deugd en oprechtheid die ze niet kon verderven, en ze getuigde vals tegen hem. De onschuldige leed om zijn oprechtheid. Terwille van zijn deugd werd hij in de gevangenis geworpen. Jozef werd door zijn eigen broers voor een kleine geldsom aan zijn vijanden verkocht. Gods Zoon werd aan Zijn bitterste vijanden verkocht door één van Zijn eigen discipelen. Jezus was zachtmoedig en heilig. Hij leidde een leven van onvergelykelijke zelfverloochening, goedheid en heiligheid. Hij was onschuldig aan het kwaad. Toch werden valse getuigen gehoord om tegen Hem te getuigen. Men haatte Hem omdat Hij zonde en verderf getrouw bestrafte. De broers van Jozef ontdeden hem van zijn veelvervige mantel. De beulen van Jezus wierpen het lot over Zijn naadloze rok (3 SG 174).

Vers 17-20 **Jozef Schrok Terug voor de Aanwezigheid van zijn Broers.** – Zijn (Jozefs) broers stootten Hem ruw af. Hij deelde hun zijn boodschap mee, maar ze gaven hem geen antwoord. Jozef schrok van hun boze blikken. Vrees kwam in de plaats van blijdschap, en instinctmatig schrok hij bevreesd terug voor hun aanwezigheid. Ze grepen hem toen met geweld beet. Ze spotten met de raadgevingen die hij hun in het verleden had gegeven, beschuldigden hem dat hij zijn dromen vertelde om zich in het oog van zijn vader boven hen te verheffen, zodat die meer van hem zou houden dan van hen (3 SG 140).

Vers 28,36 **Jozef Bracht een Zegen aan Egypte.** – Jozef beschouwde het feit dat hij naar Egypte werd verkocht als de grootste ramp die hem kon treffen, maar hij beseftte dat hij God meer moest vertrouwen dan hij ooit had gedaan in het verleden, toen hij beschermd werd door de liefde van zijn vader. Jozef nam God met zich mee naar Egypte, en dit kwam tot uiting in zijn opgeruimd gedrag, temidden van zijn verdriet. Zoals de ark van God rust en voorspoed bracht in Israël, bracht de Godvreezen-

Bijbelcommentaar op Genesis; blz. 2-31

Page 1096-1097; blz. 28

de jongeman die God liefhad, zegen in Egypte. Dit kwam zo duidelijk naar voren, dat Potifar, in wiens huis hij diende, al zijn zegeningen toeschreef aan de slaaf die hij gekocht had en die voor hem meer een zoon dan een slaaf was geworden. Het is Gods bedoeling dat zij, die Zijn Naam liefhebben en eren, zelf ook geëerd zullen worden, en dat de eer, die God door hen ontvangt, op hen weerkaatst zal worden (YI 11 maart, 1897).

Hoofdstuk 39

Vers 9 Vroegste Indrukken Versterkten het Hart. – De vroegste indrukken die zijn (Jozefs) geest opdeden, versterkten zijn hart in het uur van felle verzoeking en brachten hem ertoe uit te roepen: *"Hoe kan ik dit grote kwaad doen en zondigen tegen God?"* De kinderjaren zijn de tijd waarin de meest blijvende indrukken worden gemaakt.... Het zaad, in de kinderjaren door de godvrezende, zorgdragende moeder gezaaid, zal worden tot bomen der gerechtigheid, die zullen bloeien en vrucht dragen; en de lessen van een godvrezende vader door gebod en voorbeeld zullen evenals in het geval van Jozef, te zijner tijd een overvloedige oogst dragen (GH jan. 1880).

De Gehele Toekomst Afhankelijk van de Beslissing van het Moment. – Weinig verzoeken zijn gevaarlijker en noodlottiger voor jongelui dan de verzoeking tot zinnelijkheid, en geen enkele zal bij het toegeven daaraan zo verwoestend werken op ziel en lichaam voor tijd en eeuwigheid. Het welzijn van hun hele toekomst is afhankelijk van de beslissing van een moment. Jozef richtte rustig zijn ogen tot God om hulp, liet zijn overkleed achter in handen van de verleidster, en terwijl zijn ogen straalden met het vaste voornemen, in plaats van onheilige hartstocht, riep hij uit: *"Hoe kan ik dit grote kwaad doen en zondigen tegen God?"* De overwinning is behaald. Hij vlucht voor de verleidster en is veilig (Brief 3, 1879).

Vers 9-19 Gods Voorzienigheid Vernietigt de Doelstellingen van de Vijand. – Temidden van de valstrikken waaraan allen zijn blootgesteld, is behoefte aan sterke en betrouwbare bescherming waarop we kunnen vertrouwen. Velen hebben in deze verdorven tijd zo weinig van Gods genade, dat hun bescherming in vele gevallen bij de eerste aanval wordt doorbroken, en felle verzoeken nemen hen gevangen. Het schild der genade kan maken dat iedereen aan de verzoeken van de vijand weerstand kan bieden, al zijn ze omringd door de verderfelijkmste invloeden. Door vaste beginselen en onwankelbaar vertrouwen in God, kan hun deugd en adellijke karakter stralen, en al zijn ze omringd door het boze, toch hoeft er geen smet op hun deugd en oprechtheid te kleven. En wanneer ze net als Jozef onder laster en valse beschuldigingen hebben te lijden, zal God op zijn tijd alle doel-

Page 1097-1098; blz. 29

stellingen van de vijand ten goede keren, en hen op Zijn tijd evenveel verhogen, als ze voor een tijd door lage wraak zijn vernederd (3 SG 145, 146).

Vers 20 (Klaagliederen 3:27; Mat. 23:12). Schijnbare Voorspoed van Ondeugd een Zware Toets. – Jozefs ware oprechtheid leidde tot het verlies van zijn reputatie en vrijheid. Dit is de zwaarste toets waaraan de deugdzamen en godvrezenden worden onderworpen. Ondeugd schijnt voorspoedig te zijn, terwijl de deugd wordt vertrapt in het stof. De verleidster leefde in voorspoed, terwijl Jozef, die trouw was aan zijn beginselen, veroordeeld werd voor één van de meest weezinwekkende misdaden. Jozefs godsdienst maakte dat zijn humeur prettig bleef,

Bijbelcommentaar op Genesis; blz. 2-31

dat hij een warme en sterke sympathie had voor de mensheid ondanks al zijn beproevingen. Er zijn mensen die bij de gedachte dat ze misbruikt worden, zuur, onvriendelijk, kribbig en grof worden in hun woorden en gedrag. Ze worden ontmoedigd, hatelijk en haten anderen. Maar Jozef was een christen. Zodra hij in de gevangenis kwam, bracht hij de aangenaamheid van zijn christelijke beginselen in praktijk. Hij begon zich nuttig te maken voor anderen. Hij probeerde de problemen van zijn medegevangenen te begrijpen. Hij was opgeruimd, want hij was een christen. God maakte hem door deze discipline gereed voor een functie met grote verantwoordelijkheid, eer en bruikbaarheid en hij was gewillig om te leren. Hij nam de lessen die de Heere hem wilde leren, ter harte. Hij leerde om het juk te dragen in zijn jeugd. Hij leerde heersen door zelf eerst gehoorzaamheid te leren. Hij vernederde zichzelf, en de Heere verhief hem tot bijzondere eer (Brief 3, 1879).

Moelijkheden Bereidden Jozef Voor op zijn Verheven Positie. – De rol die Jozef speelde in verband met de tonelen in de sombere gevangenis, verhief hem tenslotte tot voorspoed en eer. Het was Gods bedoeling dat hij door verzoeken, tegenspoed en moeilijkheden een ervaring zou opdoen die hem zou voorbereiden op een verheven positie (3 SG 146).

Hoofdstuk 41

Vers 38-40 **Het Geheim van Getrouwheid.** – Jozef nam zijn godsdienst overal met zich mee. Dit was het geheim van zijn onwankelbare trouw (MS 59, 1897).

Vers 38 **De Mensen Herkennen een Levende Verbinding met God.** – Wie Christus aanvaardt door een levend geloof, heeft een levende verbinding met God, en is een vat ter ere. Hij heeft een hemelse atmosfeer om zich heen - Gods genade - een schat, die de wereld niet kan kopen. Wie een levende verbinding heeft met God, mag in eenvoudige omstandigheden verkeren; toch is zijn zedelijke waarde even kostbaar als die van Jozef en Daniël, waarvan heidense vorsten erkenden dat ze mannen waren, vervuld met Gods Geest (MS 54, 1894).

Page 1098; blz. 30

Hoofdstuk 42

Vers 21 **Jozefs Broers Waren Bevreesd voor Slavernij.** – Zij (Jozefs broers) verkochten Jozef als slaaf en ze waren bang dat God hen wilde straffen door toe te laten dat ze slaven zouden worden (3SG 156).

Hoofdstuk 45

Vers 5 **De Broers Opgelucht.** – Zij (Jozefs broers) erkenden ootmoedig hun kwaad dat ze tegen Jozef hadden begaan, en smeekten hem om vergeving; ze waren overgelukkig bij de ontdekking dat hij leefde, want ze werden geplaagd door zelfverwijt en waren erg verslagen door hun wreedheid jegens hem. Nu ze wisten dat ze onschuldig waren aan zijn bloed, was hun verontrust geweten opgelucht (3SG 167).

Hoofdstuk 49

Bijbelcommentaar op Genesis; blz. 2-31

Vers 3,4 **Onstandvastig als Water**. – Er zijn overal mensen die geen vaste beginselen hebben. Het is moeilijk voor hen om aan verzoeking weerstand te bieden. Van welke kant deze verzoeking ook komt en in welke vorm ook, alles moet gedaan worden om hen te omringen met invloeden die hun zedelijke kracht zullen versterken. Als ze deze invloeden missen, zullen ze samengaan met mensen die ongodsdienstig zijn, en al spoedig zal blijken dat ze geen werkelijke band met God hebben, maar op eigen kracht hebben vertrouwd. Ze zijn geprezen en verheven, terwijl hun voeten stonden op drijfzand. Zij zijn net als Ruben, onstandvastig als water; ze hebben geen innerlijke rechtschapenheid, en net als Ruben zullen ze nooit uitsteken boven anderen. Wat u nodig heeft, is dat u uw afhankelijkheid van God beseft en dat u een vastbesloten hart hebt. Wees een man! Toon een sterk karakter waar u bent. Wees in staat om door Christus te zeggen: "Nee, ik wil dit grote kwaad niet doen en tegen God zondigen." De gemakzuchtige natuur, die het nooit kan opbrengen om duidelijk 'nee' te zeggen tegen een voorstel, dat zijn zedelijke en godsdienstige invloed in het oog van God en de mensen schade kan toebrengen, staat veel meer onder de invloed van satan dan onder de invloed van Gods Geest. Die mensen worden heel gemakkelijk tot het kwade verleid omdat ze zich gemakkelijk aanpassen en het hen pijn doet om onomwonden 'nee' te zeggen, om te zeggen: "Ik wil dit kwaad niet doen en zondigen tegen God." Als ze worden uitgenodigd om een glas te drinken met vrolijke mannen en vrouwen, worden ze als een schaap naar de slachtbank geleid. Ze doen mee met de spotters die naderhand lachen om hun gemakkelijk toegeven. Ze hebben geen innerlijke

Page 1098-1099; blz. 31

kracht waarop ze kunnen terugvallen. Ze maken God niet tot hun sterkte. Ze hebben geen standvastige beginselen van plicht (Brief 48, 1887).